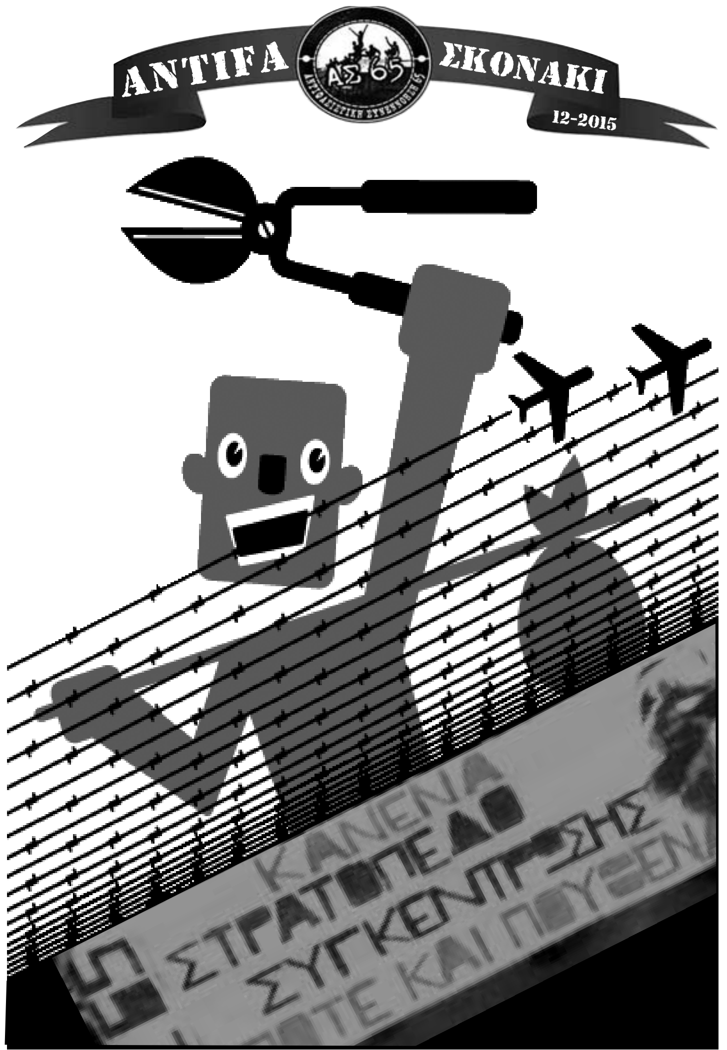
"Χρειαζόμαστε συνεχή και εποικοδομητικό διάλογο, όχι τοίχους και φράχτες", τόνισε ο Επίτροπος Μετανάστευσης, Εσωτερικών Υποθέσεων και Ιθαγένειας, Δημήτρης Αβραμόπουλος, απηχώντας προφανώς την κυρίαρχη άποψη εντός ευρώπης.

Το ελληνικό κράτος και οι "αριστεροί" διαχειριστές ξεχνούν την εδώ και 4 χρόνια ύπαρξη ενός τέτοιου φράχτη στον έβρο. *"Ο συγκεκριμένος φράχτης με τις μεταλλικές λεπίδες προκαλεί ακόμη και μοιραία τραύματα σε ζώα ή ακόμη και ανθρώπους που επιχειρούν να τον περάσουν. Το σύρμα είναι φτιαγμένο από υλικό υψηλής αντοχής και δεν τέμνεται."*

Όπως και να έχει και ανεξάρτητα από το ποιοι είναι οι σχεδιασμοί των ευρωπαικών κρατών και του ελληνικού, και τι κάθε φορά θεωρούν ότι εξυπηρετούν, **όλες οι δομές και κατασκευές που φτιάχνονται για να ελέγχουν και να κατευθύνουν όπου τους βολεύει τους μετανάστες θα πρέπει να αποτελούν στόχο για όσους είναι αλληλέγγυοι στους μετανάστες.**

Το έντυπο που κρατάς στα χέρια σου είναι μια αντιφασιστική έκδοση δρόμου που συζητάμε, γράφουμε, πληρώνουμε και μοιράζουμε συλλογικά σαν Αντιφασιστική Συνεννόηση 65 (ΑΣ65). Είναι μία προσπάθεια να αποτυπώσουμε στο χαρτί τις αντιφασιστικές σκέψεις και εμπειρίες μας και να τις μοιράσουμε χέρι με χέρι σε όσα περισσότερα σχολεία μπορούμε. Σίγουρα, αν έχεις και το ελάχιστο αντιφασιστικό συναίσθημα, θα έχεις βρεθεί στην άβολη στιγμή να ακούς τις μαλακίες κάθε ρατσιστή καθηγητή, κάθε φασίστα συμμαθητή, κάθε σεξιστή φίλου. Ε, αυτή είναι μία έκδοση κομμένη και ραμμένη στα μέτρα οποιουδήποτε ή οποιασδήποτε δε γουστάρει μία αυτή τη φάση και θέλει να αναλάβει δράση. Αν σε ενδιαφέρουν αυτά που λέμε και γράφουμε, μπορείς να βρείς υλικό μας κάθε μέρα μετά τις 7 στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο Ανατόπια (Μητροπολίτου Παρθενίου 16 -τέρμα Αγίου Νικολάου αριστερά), κάθως και να μας βρεις για συζήτηση κάθε κυριακή μετά τις 7 στον ίδιο χώρο. mail: as65.patra@gmail.com

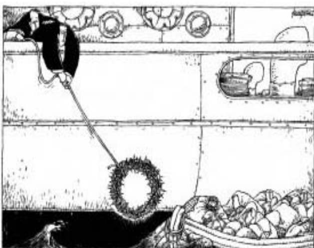
αρκετά εκατομμύρια για να μαντρώνουν εργάτες. Επίσης η ελλάδα κατάφερε και απέσπασε τα πρώτα 33 μύρια για την αντιμεταναστευτική της πολιτική από τα συνολικά 450 που θα τις δοθούν όταν τελειώσει με τις απαραίτητες ενέργειες.

Πέρα από την οργάνωση του κράτους όμως **τα ελληνικά αφεντικά δεν έχουν ξεχάσει τις 2 τελευταίες δεκαετίες και τη "φιλοξενία τους"**. Έχοντας επιχειρηματική δεινότητα έχουν ξεθάψει ό,τι λαμογιά έχει ξεμείνει στο κεφάλι τους για τη λεηλασία των προσφύγων και των μεταναστών. Από πανάκριβα σωσίβια που πουλάνε αφεντικά στην τουρκία γνωρίζοντας ότι δε μπορεί να περάσει κανείς τη θάλασσα χωρίς αυτά μέχρι ελληνικές εταιρίες τουριστικών πρακτορείων όπου αύξαναν το εισιτήριο μόνο σε πρόσφυγες. Από βενζινοπώλες που χρέωναν τη χρησιμοποίηση της τουαλέτας τους μέχρι μαγαζάτορες που χρέωναν το ρεύμα που χρησιμοποιούσαν οι πρόσφυγες και οι μετανάστες για να φορτίζουν τα κινητά τους. Από τις τιμές σε φαγητό 10 φορές πάνω και ειδική αύξηση σε κρατήσεις δωματίων ξενοδοχείων μέχρι και ληστείες εις βάρος τους από τους "παλικαράδες" της περιοχής.

Εν κατακλείδι εμείς καταλάβαμε ότι πέρα από τα κλασικά κλάματα των αφεντικών για μείωση των κερδών τους (το ίδιο που κάνουν κάθε χρόνο έτσι κι αλλιώς στα νησιά), αυτοί έβαλαν αρκετά βρώμικα χρήματα στις τσέπες τους φέτος. Από την άλλη δεν ήταν λίγοι και αυτοί που βοήθησαν τους πρόσφυγες χωρίς να προσβλέπουν σε κάποιο υλικό όφελος...

ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΟΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΝΕΚΡΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΣΤΟΝ ΥΓΡΟ ΤΑΦΟ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΗΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ

Γιατί δεν είναι ατυχήματα... μόνο μέσα στο 2015 έχουν δολοφονηθεί τουλάχιστον 3.000 μετανάστες στη θάλασσα της μεσογείου. Εδώ και μερικούς μήνες ξεβράζονται συνεχώς πτώματα μεταναστών στα νησιά του αιγαίου. Όσο κι αν θέλουν να το παρουσιάσουν σαν ατυχήματα ή σαν ανθρωπιστική τραγωδία, εμείς λέμε πως είναι **κατ' εξακολούθηση δολοφονίες εκ προμελέτης.** Γιατί η ίδια ιστορία επαναλαμβάνεται τα τελευταία 20 χρόνια. Άνθρωποι που αναγκάζονται να φύγουν από τον τόπο τους και δεν έχουν παρά την επιλογή να ρισκάρουν τη ζωή τους σε ένα σαπιοκάραβο ή να περάσουν τα χερσαία σύνορα αντιμέτωποι με στρατό και μπάτσους. Δε μπορούμε να μιλάμε για ατύχημα αφού δεν είναι ζήτημα τύχης. Δεν παθαίνεις τέτοια "ατυχήματα" εάν έχεις χαρτιά και μπορείς να ταξιδέψεις σαν άνθρωπος. Τα κράτη της δύσης, συμπεριλαμβανομένης και της ελλάδας, εξοντώνουν μαζικά τους μετανάστες έχοντας και τη συγκατάθεση της πλειοψηφίας της κοινωνίας. Και μεις δε θα συναινέσουμε σε αυτά τα εγκλήματα. Γιατί γνωρίζετε ότι πρόκειται για εγκλήματα, τα οποία θα στοιχειώνουν τους εφιάλτες των δολοφόνων και των υποστηρικτών τους.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

η αλληλεγγύη σε μετανάστες και πρόσφυγες σημαίνει και

ΕΠΙΘΕΣΗ

ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ!

Να ξεκινήσουμε από τα βασικά: **οι λέξεις δεν είναι αθώες.** Γιατί πίσω από κάθε έκφραση κρύβεται μια συγκεκριμένη τοποθέτηση για ένα ζήτημα. Όσοι είναι πατριώτες για παράδειγμα θα μιλήσουν για "λαθρομετανάστες", θέλοντας να προσδώσουν μια απαξίωση στο πέρασμα από εθνικά σύνορα με παράνομο τρόπο. Αντίθετα εμείς επιλέγουμε να μιλάμε για "μετανάστες χωρίς χαρτιά", αναγνωρίζοντας πως η καταπάτηση εθνικών συνόρων είναι πράξη θεμιτή για χίλιους δυο λόγους και η υπεράσπιση όσων τα καταπατούν αντιφασιστικό μας καθήκον.

Όσο για τις άθλιες εκφράσεις του τύπου "οι πρόσφυγες βουλιάζουν τη χώρα" είναι κλασσικό δείγμα φασιστικής αντιστροφής θύτη-θύματος: αυτοί που πνίγονται (ή ταξιδεύουν υπό την διαρκή απειλή πνιγμού) λόγω των βίαιων επαναπροωθήσεων/απωθήσεων του ελληνικού λιμενικού, δηλαδή οι μετανάστες και πρόσφυγες κατηγορούνται ότι "πνίγουν" την ελλάδα. Το τέλειο γλωσσικό πλυντήριο για τους πραγματικούς δολοφόνους: τους λιμενόμπατσους και το ντόπιο σύμπλεγμα εξουσίας. Οι υπάλληλοι του έθνους (media, πολιτικές βιτρίνες, μπάτσοι και λοιποί) έχουν κάνει πολύ καλή δουλειά στην εδραίωση του λόγου τους ως κυρίαρχου.

Εμείς από την πλευρά μας δεν έχουμε τίποτα καλύτερο να κάνουμε από το να καλωσορίσουμε ολόψυχα τα αδέρφια μας από τη συρία, το αφγανιστάν, την ερυθραία και τους ξενιτεμένους από όπου γης.

φραχτών-συνόρων που τα έχει φτιάξει το κράτος και το κεφάλαιο για να μας ελέγχουν πιο αποτελεσματικά (και να προκαλούν καθημερινά δολοφονίες και πνιγμούς ανθρώπων). Αντίθετα δεν αναγνωρίζουμε το δικαίωμα σε κανένα κράτος και κανένα ρατσιστή (που θεωρεί ότι η ζωή του αξίζει παραπάνω επειδή έτυχε και γεννήθηκε εντός ευρώπης) να ανακρίνουν ταλαιπωρημένους και κατατρεγμένους ανθρώπους και να αποφασίζουν για τη ζωή τους είτε φυλακίζοντάς τους είτε απελαύνοντάς τους είτε δίνοντάς τους μια σχετική κι εποπτευόμενη "ελευθερία". Κι επειδή πίσω από την πρόσκαιρη σχετική "συμπάθεια" διαφόρων ευρωπαϊκών κρατών για τους πρόσφυγες δε βλέπουμε κανέναν ευρωπαϊκό διαφωτισμό, αλλά μεθοδεύσεις που σκοπό έχουν να κάνουν το βίο αβίωτο **σε όλους** όσοι αναγκάζονται να εισέλθουν στην ευρώπη, στεκόμαστε αλληλέγγυοι σε όλους είτε θεωρούνται πρόσφυγες είτε μετανάστες.

Ο ΦΡΑΧΤΗΣ ΣΤΟ ΚΑΛΑΙ//Ο ΦΡΑΧΤΗΣ ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ//Ο ΦΡΑΧΤΗΣ ΣΤΗΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Ο ΦΡΑΧΤΗΣ ΤΟΥ ΕΒΡΟΥ ΚΑΘΕ ΦΡΑΧΤΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙ!

Η κίνηση της ρατσιστικής κυβέρνησης της ουγγαρίας να φτιάξει φράχτη στα σύνορά της για να εμποδίσει τη διέλευση των μεταναστών συνάντησε την "αντίδραση" ευρωπαικών κρατών, και του ελληνικού, και χαρακτηρίστηκε ως αυτό που είναι, βάρβαρη. Βέβαια όλα αυτά δε γίνονται επειδή τα κράτη γίνονται αλληλέγγυα στους μετανάστες και τους πρόσφυγες (καθώς υπάρχουν και αλλού τέτοιοι φράχτες), αλλά επειδή ένα κομμάτι των ευρωπαίων επιδιώκει άλλου τύπου βάρβαρη διαχείριση.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΛΩΣ ΗΡΘΑΤΕ

ΡΑΤΣΙΣΤΕΣ ΒΓΑΛΤΕ ΤΟ ΣΚΑΣΜΟ!

Η προπαγανδιστική επίθεση στους μετανάστες και τους πρόσφυγες έχει πολλά ποδάρια και δεν περιορίζεται μόνο στο ευρέως υιοθετημένο και σιχαμένο ρατσιστικό λεξιλόγιο που χρησιμοποιούν οι κάθε είδους ρατσιστές. Ένα από αυτά είναι ο διαχωρισμός των ανθρώπων που μπαίνουν στην ευρώπη σε ανθρώπους δύο ταχυτήτων (τόσο από δεξιούς όσο και από την κυβερνοαριστερά). Ο διαχωρισμός σε πρόσφυγες που, λέει, δικαιούνται να δοκιμάσουν να μείνουν (δε σημαίνει ότι οι αιτήσεις ασύλου που θα κάνουν θα γίνουν δεκτές κιόλας) και σε παράνομους μετανάστες που πρέπει να απελαθούν άμεσα γιατί, λέει, δεν κινδυνεύει κι η ζωή τους. Είναι αλήθεια ότι στις μέρες μας οι περισσότεροι άνθρωποι που αναγκάζονται να καταφύγουν στην ευρώπη είναι πρόσφυγες και συμπεριλαμβάνονται μάλιστα στον ορισμό που οι κρατικές εξουσίες έχουν δώσει, δηλαδή προέρχονται από χώρες που η ζωή τους κινδυνεύει λόγω στρατιωτικής σύρραξης. Όμως αρνούμαστε να υιοθετήσουμε τη γλώσσα της εξουσίας.

Γιατί ξέρουμε ότι σε κανέναν δεν του τη βάρεσε ένα πρωί να ξεκινήσει ένα ταξίδι που οι πιθανότητες να χάσει τη ζωή του είναι τεράστιες επειδή αγαπάει την περιπέτεια, αλλά λόγω ενός ωμού εκβιασμού. Που μπορεί να παίρνει διάφορες μορφές αλλά παραμένει εκβιασμός. Τόσο οι βόμβες στο κεφάλι όσο και η πείνα, και γενικότερα η ανέχεια και μια ζωή που έχει γίνει αβίωτη στον τόπο καταγωγής κάποιων ανθρώπων, είναι δυο όψεις ενός στυγνού εκβιασμού που φέρει το ίδιο όνομα: κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Στην τελική εμείς αναγνωρίζουμε και στηρίζουμε το δικαίωμα στη μετακίνηση κάθε ανθρώπου, κόντρα στον παραλογισμό των εθνικών

Η ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΥΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΓΕΜΙΖΕΙ ΤΙΣ ΤΣΕΠΕΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΩΝ

Ένα πράγμα είναι το σίγουρο. Βλέποντας ο καθένας την πορεία των μεταναστών και των προσφύγων προς τη "σωτηρία" της δύσης, καταλαβαίνει ότι αυτοί οι άνθρωποι δεν ήρθαν για διακοπές. Ήρθαν για να δουλέψουν και να κτίσουν ξανά τις ζωές τους. Βλέπει ακόμη στα πρόσωπά τους ότι στις χώρες τους υπάρχει κάποιο πρόβλημα. Τα "πολιτισμένα κράτη" της δύσης ξαναμοιράζουν τον κόσμο (αυτή είναι η πραγματικότητα): στη σύρια, το ιράκ, το αφγανιστάν, τη σομαλία, ξαναμοιράζουν τον κόσμο με χιλιάδες νεκρούς και εκατομμύρια εκτοπισμένους.

Εκεί όμως που φτάνουν οι μετανάστες και οι πρόσφυγες δεν είναι χώρες με όμορφα λιβάδια και πεταλούδες. Είναι κράτη σε πόλεμο. Ένας πόλεμος εναντίον τους. Και όταν η μια πλευρά νικήσει στον πόλεμο προσβλέπει κέρδη. Έτσι λοιπόν και το τρισάγιο ελληνικό κράτος βλέποντας τους πρόσφυγες και τους μετανάστες τρίβει τα χέρια του. Ξεκινώντας από τους περίφημους διακινητές. Γίνεται σιγά σιγά γνωστό κοινωνικά ότι οι διακινητές είναι άτομα που συνεργάζονται με τις αστυνομικές αρχές κάθε χώρας, και μάλιστα μοιράζονται και τα κέρδη. Κάποιες φορές συνεργάζονται με αξιωματικούς της ΕΛ.ΑΣ (ή είναι και αυτοί οι ίδιοι διακινητές) άλλες πιο άτυπα με απλούς λιμενικούς. Το κράτος πιάνει κάνα μετανάστη για διακινητή για να στρέψει αλλού το βλέμμα. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης του ακόμη λειτουργούν και χρηματοδοτούνται από την Ε.Ε με